

Stanovisko Výboru regionů – Místní a regionální spolupráce na ochranu práv dítěte v Evropské unii

(2010/C 267/10)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že Listina základních práv Evropské unie v článku 24 výslovně uznává práva dítěte. Základní práva dítěte navíc představují horizontální průřezové téma, které se dotýká mnoha rozměrů, a musí být proto začleněno jako průřezová priorita do všech důležitých evropských a vnitrostátních politik;
- konstatuje, že cíle skutečného dodržování práv dítěte nelze dosáhnout bez rozsáhlého partnerství mezi všemi zúčastněnými subjekty, zvláště institucemi EU, členskými státy, nevládními organizacemi a dalšími subjekty činnými v této oblasti, včetně dětí samých, ale v první řadě místními a regionálními orgány. Ty stojí při zajišťování práv dítěte v přední linii, zabývají se jimi každý den a mají zásadní pravomoci v této oblasti;
- vyzývá členské státy, aby věnovaly více pozornosti zajišťování práv dětí včetně respektování základních podmínek nutných pro rozvoj dítěte. V tomto ohledu mají místní a regionální orgány jedinečnou příležitost vypracovat své vlastní politiky a jít příkladem jak jednotlivým státům, tak i EU;
- vyzývá všechny relevantní zainteresované strany, aby shromáždily kompletnější zdroje informací a dále zlepšovaly techniky sběru údajů a analýzy ukazatelů práv dítěte. V tomto procesu by měly být místní a regionální orgány konzultovány ve všech stádiích jako poskytovatelé kvantitativních i kvalitativních údajů i jako klíčoví koneční uživatelé tohoto nástroje;
- upozorňuje na pozitivní úlohu národních dětských ombudsmanů a podobných orgánů v oblasti ochrany dětských práv a přínos, který mohou mít místní a regionální orgány a další relevantní zúčastněné strany ze vzájemné komunikace a úzké spolupráce s těmito úřady;
- konstatuje, že chudoba může pro děti a jejich rodiny být rozhodující překážkou všeobecného přístupu k rovným příležitostem.

Zpravodaj: pan Arnoldas Abramavičius (LT/ELS), starosta okresu Zarasai

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. konstatuje, že děti představují jednu pětinu obyvatelstva Evropské unie; proto by mělo být vytvoření příznivých podmínek pro jejich růst a rozvoj včetně ochrany a prosazování jejich práv jednou z hlavních priorit EU, jejich institucí a členských států;

2. konstatuje, že Listina základních práv Evropské unie v článku 24 výslovně uznává práva dítěte. Základní práva dítěte navíc představují horizontální průřezové téma, které se dotýká mnoha rozměrů, a musí být proto začleněno jako průřezová priorita do všech důležitých evropských a vnitrostátních politik. Má za to, že Úmluva OSN o právech dítěte by se mohla stát rámcem, který by byl uplatňován nejen v případě porušení práv, ale byl rovněž širou využívan ve prospěch rozvoje a příležitosti všech dětí a mládeže;

3. konstatuje, že institucionální a právní rámec pro dodržování práv dítěte, jenž zahrnuje Úmluvu OSN o právech dítěte a Evropskou úmluvu o lidských právech a rovněž další klíčové institucionální dohody v této oblasti ratifikované všemi členskými státy, je v Evropské unii dostatečně rozvinutý. To však nebrání tomu, aby se v této oblasti objevovaly další výzvy a hrozby, což vyžaduje nová politická opatření, dobře koordinovanou činnost a jejich nepřetržité monitorování;

4. konstatuje, že cíle skutečného dodržování práv dítěte nelze dosáhnout bez rozsáhlého partnerství mezi všemi zúčastněnými subjekty, zvláště institucemi EU, členskými státy, nevládními organizacemi a dalšími subjekty činnými v této oblasti, včetně dětí samých, ale v první řadě místními a regionálními orgány. Ty stojí při zajišťování práv dítěte v přední linii, zabývají se jimi každý den a mají zásadní pravomoci v této oblasti;

5. konstatuje, že provádění práv dětí spadá převážně do oblastí politiky, v nichž mají pravomoci jak EU, tak členské státy (například sociální politika, školství a mládež, zdravotnictví, prostor svobody, bezpečnosti a práva, atd.). Proto zdůrazňuje význam toho, aby opatření přijímaná na úrovni EU respektovala zásady subsidiarity a proporcionality a byla prováděna v duchu víceúrovňové správy; opatření EU by měla mít takovou podobu, aby podnítila diskusi, výměnu osvědčených postupů a rovněž srovnávací výzkum, monitorování a hodnocení;

6. podporuje záměr Evropské komise zaměřit se přednostně na boj proti násilí, ochranu ohrožených skupin dětí, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu a oběti obchodování s lidmi, a děti,

kterým hrozí chudoba a sociální vyloučení. VR však upozorňuje na to, že v žádné z těchto oblastí nebude možné dosáhnout stanovených cílů, pokud nebude uzavřeno partnerství se všemi relevantními subjekty, a zejména s místními a regionálními orgány;

7. upozorňuje, že je rovněž třeba včas zavést opatření na podporu zdraví, aby se předešlo některým z problémů, které mohou vzniknout v souvislosti s tím, že se děti a mladí lidé nacházejí v rizikovém prostředí;

8. vítá cíl Komise vypracovat sdělení o právech dítěte a rovněž zvolenou metodiku pro jeho dosažení – uspořádání veřejné konzultace v této otázce. Navíc se VR těší na spolupráci s Komisí v rámci řídicí skupiny Fóra EU o právech dítěte a v rámci fóra samotného;

9. vítá ustanovení stockholmského programu (víceletého programu pro oblast svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanů) přijatého Evropskou radou v roce 2010, která zahrnují otázku ochrany a prosazování práv dítěte jako prioritu;

10. lituje, že místní a regionální orgány a jejich úloha nebyly ve stockholmském programu výslovně uvedeny, a zároveň zdůrazňuje, že je důležité zohlednit jejich potřeby a znalosti při formulaci akčního plánu pro provádění stockholmského programu;

11. aktivně podporuje Výroční dialog o víceúrovňové ochraně a prosazování základních práv, který spoluorganizují Evropská komise, Agentura EU pro základní práva (FRA) a Výbor regionů, jakožto nástroj pro odstranění nedostatku v provádění evropské strategie o právech dítěte a v zájmu zajištění účinného zapojení místních a regionálních orgánů do evropské spolupráce v oblasti práv dítěte;

12. vítá ukazatele práv dítěte vypracované Agenturou EU pro základní práva jako významný krok k provádění lépe podložených politik vypracovaných na základě faktů. Upozorňuje však na přetrvávající nedostatky těchto ukazatelů, které se jen povrchně dotýkají oblasti působnosti místních a regionálních orgánů, a mohou tudíž být místními a regionálními orgány využívány jen v omezené míře;

13. lituje, že ačkoliv jsou všechny členské státy EU stranami Úmluvy o nejhorsích formách dětské práce Mezinárodní organizace práce (MOP), není známo, kolik dětí je obětmi obchodování s lidmi a pracovního vykořisťování. Proto VR v rámci Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010) vyzdvihuje, že je zapotřebí zajistit lepší koordinaci mezi příslušnými orgány a specializovanými agenturami na všech úrovních, aby tak mohly účinněji řešit vykořisťování dětí;

14. konstatuje, že je nezbytné dále zdůrazňovat klíčovou roli, kterou hrají místní a regionální orgány v oblasti ochrany práv dítěte, zvláště pokud jde o přístup ke vzdělávání, zdravotní péči, sociální ochraně a přístup mladých lidí na trh práce;

15. konstatuje, že místní a regionální orgány by měly být považovány za zásadní partnery v rámci konzultačních postupů EU, zvláště proto, že mají dobrou pozici pro formování veřejného mínění a podporu dialogu s místními komunitami s cílem posílit úroveň ochrany práv dítěte a organizovat informační kampaně o právech dětí na místní a regionální úrovni s finanční podporou ze strany EU, aby tak byly děti lépe informovány o svých právech;

16. upozorňuje na to, že významnou úlohu hrají nevládní organizace působící na evropské a vnitrostátní úrovni v oblasti práv dítěte;

17. vítá politické iniciativy v oblasti značení, jako je koncept *Child Friendly City* (město vstřícné k dětem) organizace UNICEF, který stanoví uplatňování Úmluvy OSN o právech dítěte při činnosti na místní úrovni a zahrnuje jak opatření zaměřená na zaručení práv dítěte, tak na zapojení dětí do relevantních rozhodovacích procesů;

18. doporučuje místním a regionálním orgánům, aby plně využívaly stávajících struktur spolupráce a systémů výměny osvědčených postupů, jako je organizovaná občanská společnost, akademická obec a tvůrci politik činní v oblasti práv dítěte. V tomto ohledu by na evropské úrovni měla být podporována inovační opatření na podporu spolupráce a efektivnějšího partnerství mezi místními a regionálními orgány z různých členských států EU a výměna osvědčených postupů mezi nimi;

19. dále vyzývá Evropskou komisi, aby zahrnula osvědčené postupy ze všech členských států do dokumentů EU v oblasti ochrany práv dětí. Stejně tak ustanovení evropské charty měst vstřícných k dětem a politických pokynů Rady Evropy k národním integrovaným strategiím na ochranu dětí proti násilí by měla být zohledněna ve strategii EU o právech dítěte; zároveň zdůrazňuje nutnost více se zaměřit na to, jak nejlépe převést politické závazky do praxe;

20. upozorňuje na to, že významnou úlohu v oblasti práv dítěte hraje Rada Evropy, a naléhavě vyzývá instituce EU, aby posílily spolupráci s Radou Evropy;

Právní a administrativní rámec

21. s ohledem na komplexnost a vícerozměrnost konceptu práv dětí Výbor zdůrazňuje, že je nutné považovat jej především za nástroj k zajištění bezpečného, komplexního a příznivého prostředí pro rozvoj dětí, aby se z nich stali plnohodnotní, uvědomělí a sociálně zodpovědní členové příslušných místních komunit, členských států i celé multikulturní evropské společnosti;

22. vyzývá členské státy, aby věnovaly více pozornosti zajišťování práv dětí včetně respektování základních podmínek nutných pro rozvoj dítěte. V tomto ohledu mají místní a regionální orgány jedinečnou příležitost vypracovat své vlastní politiky a jít příkladem jak jednotlivým státům, tak i EU;

23. konstatuje, že na některé z neohroženějších skupin dětí nejsou uplatňována opatření, která mají zajišťovat práva dětí. To je mimořádně důležité zejména v případě tzv. „neviditelných dětí“, tedy dětí z rodin bez řádného povolení k pobytu a dětí ulice;

24. konstatuje, že je zásadně důležité zajistit účinnou spolupráci policejních orgánů jednotlivých členských států a plně využít možnosti měkčích opatření společnosti, jako je horká linka pro pohřešované děti 116000. VR vyzývá členské státy, aby zajistily veřejnou dostupnost bezplatných telefonních linek 116 a propagovaly je mezi občany;

25. vyzývá všechny relevantní zainteresované strany, aby shromáždily kompletnější zdroje informací a dále zlepšovaly techniky sběru údajů a analýzy ukazatelů práv dítěte. V tomto procesu by měly být místní a regionální orgány konzultovány ve všech stádiích jako poskytovatelé kvantitativních i kvalitativních údajů i jako klíčoví koneční uživatelé tohoto nástroje;

26. vzhledem k nedostatku komplexních informací o ochraně práv dětí v členských státech vyzývá Komisi, aby vypracovala, zveřejnila a pravidelně aktualizovala přehled výsledků v oblasti práv dítěte, jako nástroj, který by se zabýval zlepšením ukazatelů práv dítěte a poskytoval spolehlivé, srovnatelné a aktualizované informace v členských státech. Tento přehled by mohl vycházet z metodiky již existujícího přehledu výsledků v oblasti vnitřního trhu, který se zabývá převedením směrnic z oblasti vnitřního trhu. Tento nástroj by nebyl pouhým referenčním východiskem pro výzkum, ale vzhledem k tomu, že by upozorňoval na osvědčené postupy, by se také mohl stát významným impulsem pro změnu politik členských států a mohl by pomoci se vypořádat s tím, že povinné *acquis* je nedostatečné, a to tak, že by fungoval formou otevřené metody koordinace, jak prosazuje Bílá kniha o evropské správě věcí veřejných;

27. vyzývá Komisi, aby v rámci vnější politiky EU propagovala koncept práv dětí a rovněž spolupráci mezi místními orgány z EU i mimo EU v této oblasti. Za tímto účelem by měla být podporována spolupráce s Radou Evropy a rovněž další rámce vnější spolupráce EU, včetně (nejen) evropské politiky sousedství, Unie pro Středomoří, dialogu EU-Afrika a spolupráce s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi, což by napomohlo zlepšení kvality života v partnerských zemích EU, s přednostním zaměřením na země sousedící s EU;

Zajištění základních práv a řešení hlavních výzev

28. upozorňuje na pozitivní úlohu národních dětských ombudsmanů a podobných orgánů v oblasti ochrany dětských práv a přínos, který mohou mít místní a regionální orgány a další relevantní zúčastněné strany ze vzájemné komunikace a úzké spolupráce s těmito úřady. Zároveň vyzývá členské státy, aby instituci dětských ombudsmanů s ohledem na doporučení Evropského parlamentu a mezinárodních organizací posílily;

29. konstatuje, že chudoba může být rozhodující překážkou všeobecného přístupu k rovným příležitostem, kterou je třeba řešit pro zaručení účinné ochrany práv dětí. Chudoba může dětem a jejich rodinám sebrat jejich práva a omezit budoucí příležitosti. Opatření se proto musí soustředit v první řadě na děti z nejohroženějších sociálních skupin a zaručit všem právo na kvalitní výuku, aby měly všechny děti šanci na řádný rozvoj;

30. konstatuje, že místní a regionální orgány by mohly pomoci účinně řešit tuto otázku tím, že budou podporovat mnohorozměrné systémy sociální ochrany ohleduplné k dětem, jelikož děti lze lépe chránit, pokud i jejich rodiče mají přístup k důstojným životním podmínkám a zdravotní péči. Nákladově neefektivnější přístup počítá jak s prevencí, tak se sociální ochranou. Zejména opatření jako zprošťování sirotek a ohrožených dětí od poplatků umožnila zlepšit přístup ke vzdělávacím a zdravotnickým službám. VR proto doporučuje, aby byly evropské instituce, mezinárodní organizace, specializované asociace a vnitrostátní veřejné orgány intenzivně nabádány k podpoře kapacit místních a regionálních orgánů k provádění těchto zásadních činností;

31. vyzývá Komisi, aby připravila a přijala doporučení pro řešení dětské chudoby. To by mohlo být učiněno na základě širokých veřejných konzultací, aby tak bylo zajištěno co nejširší pokrytí a maximální zapojení relevantních zainteresovaných stran a zohledněny nejrůznější možné přístupy;

32. v kontextu zvyšující se mobility pracovních sil EU a migrací za prací v rámci EU VR konstatuje, že je potřeba zaručit práva migrujících dětí, zejména pokud jde o pravomoci místních a regionálních orgánů. Ty zahrnují kromě jiného pomoc s procesem sloučení rodiny migrantů, rodinné poradenství, sociální služby, vzdělávání a služby zdravotní péče pro migrující děti, kterým se tímto způsobem pomáhá s přizpůsobením životu v cílové zemi a s integrací do místní a školní komunity;

33. upozorňuje na možné přínosy úspěšné integrace dětí migrujících v rámci EU do příslušné společenské vrstvy v cílové zemi. Úspěšné působení v této oblasti může vyústit v rozšíření znalostí dětí pocházejících z cílové země i dětí migrujících o členských státech EU, zvýšení sociálního kapitálu a tolerance jak v zemi původu migrantů, tak v zemi cílové. VR proto vyzývá místní a regionální orgány a členské státy, aby této otázce věnovaly více pozornosti a proměnily výzvy vytvořené migrací v rámci EU v příležitosti;

34. upozorňuje na hrozby, které představuje bohužel stále aktuální fenomén obchodování s lidmi, zejména pokud jde o děti. Vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly co nejvyšší úsilí boji proti tomuto typu zločinného jednání (včetně provedení předpisů přijatých na úrovni EU) a zaručily maximální možnou ochranu jeho obětem, a to v úzké spolupráci s místními a regionálními orgány, které nesou prvořadou odpovědnost za poskytování důležité pomoci, jako je vzdělávání, sociální péče a psychoterapie, i za posílení spolupráce s pořádkovými silami a soudními orgány;

35. upozorňuje, že je nutné poskytnout přiměřenou ochranu nezletilým osobám bez doprovodu;

36. upozorňuje, že je nutné zlepšit soudnictví pro mládež, zavést věku přiměřená opatření k prevenci kriminality mládeže, k intervenci a reintegraci, a oddělit mládež delikventy z hlediska prostoru a organizace od dospělých vězňů;

Informační a vzdělávací opatření

37. zdůrazňuje, že je důležité poskytovat komplexní vzdělání v otázkách práv dětí všem – jak dětem, tak i dospělým –, a tak přispět k lepšímu pochopení vlastní podstaty práv dětí; zdůrazňuje rovněž význam procesu zvyšování povědomí a informovanosti mladých občanů;

38. s ohledem na nedělitelnost sociálních práv a povinností doporučuje VR věnovat více pozornosti širšímu kontextu, do něhož jsou práva dětí zasazena – konkrétně konceptu lidských práv a sociální odpovědnosti. Navíc doporučuje propagovat koncept odpovědnosti dětí k jejich rodinám, komunitě, zemi, rodičům, starším lidem, mladším dětem, více znevýhodněným lidem, životnímu prostředí a dalším klíčovým strukturám v rámci současné společnosti;

39. upozorňuje na to, že v politice v oblasti práv dítěte by děti měly být považovány za partnery schopné poskytnout hodnotnou zpětnou vazbu. Té by se mělo využívat k aktualizaci vnitrostátních a evropských politik. Místní a regionální orgány mohou hrát v tomto ohledu zásadní roli jakožto zprostředkovatelé a prostředníci a využívat již existující osvědčené postupy, jako například „dětské obecní rady“, a mít tak vhodnou instituci k vyjadřování jejich požadavků;

40. vítá iniciativu Komise zaměřenou na vytvoření šesti platform pro komunikaci, které dětem a mladým lidem umožní vyjádřit své názory, a zdůrazňuje, že tuto iniciativu je nutné rozvinout a zapojit do ní místní a regionální orgány, které nejlépe znají místní podmínky a umějí nejlépe vést takto strukturovanou komunikaci;

41. upozorňuje, že je nutné zaručit právo dětí na přístup ke kvalitnímu vzdělání, na život v bezpečném a příjemném prostředí a na ochranu před všemi druhy fyzického a psychického násilí a že hlavní úloha při zaručování těchto práv patří místním a regionálním orgánům;

42. upozorňuje, že je nezbytné zaručit právo na kvalitní vzdělání také fyzicky nebo mentálně postiženým dětem, a připomíná význam iniciativ zaměřených na podporu jejich nezávislosti a zajištění jejich plné integrace do společenského prostředí, jak stanoví článek 26 Listiny základních práv Evropské unie. V kontextu vzdělávání a sportu existují dvě rozdílné koncepce: jedna navrhuje vypracování zvláštních učebních a školicích programů, ta druhá maximální možnou integraci postižených dětí do obecných tradičních učebních programů. VR vyzývá místní a regionální orgány, vnitrostátní orgány, pedagogickou akademickou obec, nevládní organizace a rovněž všechny relevantní zainteresované strany, aby se zapojily do celoevropské diskuse o možných řešeních a osvědčených postupech v této oblasti a její výsledky daly k dispozici všem, kdo si přejí rozšířit své poznatky o těchto otázkách. V této souvislosti je vhodné zmínit zkušenosti se začleňováním zdravotně postižených dětí, které dávají všem skutečné příležitosti a nezpůsobují žádný druh marginalizace či diskriminace. Tyto iniciativy je třeba podpořit;

43. upozorňuje na význam kvalitního trvalého vzdělávání a odborné přípravy odborníků v sociální a dalších oblastech, kteří s těmito dětmi pracují;

44. upozorňuje na obavy panující v souvislosti s různými formami porušování práv dětí: od šikanování, jež vytváří různé druhy napodobování prostřednictvím kopírování špatného chování, po jiné formy psychického a fyzického násilí, které konají děti na dětech, a všechny ostatní druhy zneužívání, ke kterým dochází zejména ve školách;

45. vidí ohrožení plnohodnotného rozvoje dětí, které jsou nadměrně závislé na virtuálních sociálních sítích a nadměrně je pohlcují počítačové hry a virtuální realita. Virtuální aktivity často omezují možnost těchto dětí rozvíjet vlastní schopnosti a získávat nezbytné vědomosti. Všechny zainteresované instituce by proto měly patřičně dbát na to, aby se v dětech rozvíjelo chápání informačních technologií a virtuální reality především jako nástrojů k dosahování cílů v reálném světě;

46. upozorňuje na možný přínos „pouličního života“ pro komplexní rozvoj dětí, jelikož jim dává možnost poznat a využívat veřejné prostory, kde mohou vyrůstat, navazovat styky s ostatními dětmi a svým společenstvím a vzájemně reagovat, a poukazuje na nebezpečnou odvrácenou stranu takového pouličního života, jenž se v některých oblastech a městech Evropy může zvrhnout v mládežnické gangy;

47. v kontextu dvou výše uvedených odstavců vyzývá VR místní a regionální orgány a členské státy, aby se aktivněji zapojily do výměny osvědčených postupů v oblasti organizování mimoškolních aktivit pro děti jako prostředku pro rozvoj jejich sociálních a odborných dovedností. Příklady osvědčených postupů by měly být dále propagovány na vnitrostátní a evropské úrovni, čímž by se podpořilo příslušné zaměření vnitrostátních a evropských nástrojů;

48. vyzývá Komisi, aby do procesu přípravy přehledu výsledků v oblasti práv dítěte zapojila co nejvíce zainteresovaných stran, včetně příslušných agentur Evropské unie, nevládních organizací, místních a regionálních orgánů a Výboru regionů;

49. je přesvědčen, že vzhledem k rychlému rozvoji informačních technologií (IT) a technických možností, jak těchto technologií využít k různým formám zneužívání dětí, by měla být podpora bezpečnějšího internetu považována za klíčový úkol EU;

50. zdůrazňuje, že pojem bezpečnější internet by měl zahrnovat boj proti zneužívání dětí a dětské pornografii na internetu, jakož i proti dalším široce rozšířeným formám násilí, k nimž dochází ve virtuálním světě, například internetové šikaně;

51. domnívá se, že vzdělávání dětí a dospělých, kteří přicházejí do styku s dětmi a ovlivňují je, může zásadně přispět k prevenci a potírání zneužívání dětí souvisejícího s internetem. Hlavní pozornost musí být věnována odborné přípravě dětí a dospělých – zejména těch, které s dětmi pracují, jako pracovníků ve zdravotnictví, školství a sociálních pracovníků – v oblasti bezpečného používání internetu, rozeznávání internetové kriminality či jiných škodlivých činností a způsobů jejich ohlašování příslušným orgánům;

52. upozorňuje na nutnost chránit děti před škodlivým sociálním prostředím, zejména před takovým, v němž je podporováno užívání psychotropních látek (alkoholu, tabáku, drog a dalších látek se škodlivým vlivem na duševní a tělesné zdraví). Zde připadá místním a regionálním orgánům velmi důležitá úloha: v systému sociálního zabezpečení jsou spojovacím článkem, jenž se snaží o zajištění harmonického a bezpečného rozvoje dítěte. Úkolem místních a regionálních orgánů je upozorňovat na hrozící nebezpečí, identifikovat ho a vyhodnocovat, jakož i využívat všech možných prostředků k jeho odvrácení. Vnitrostátní a evropské instituce, mimo jiné dětské ombudsmeny, nevládní organizace a další sociální a hospodářští partneři, musí v této oblasti všestranně podporovat místní a regionální orgány a napomáhat odmitavému postoji společnosti vůči užívání psychotropních látek;

Finanční a podpůrná opatření

53. podtrhuje, že na místní a regionální orgány je třeba pohlížet jako na zásadní partnery při rozvoji a provádění evropské strategie o právech dítěte i dalších evropských iniciativ v oblasti práv dítěte;

54. je přesvědčen, že všechny programy a nástroje v rámci této strategie musí být k dispozici místním a regionálním orgánům;

55. vítá pozitivní účinek nástrojů evropského financování a podpory, jako například programu Daphne týkajícího se ochrany práv dítěte, lituje však nedostatku prostředků i neadekvátnosti informací o možnostech financování a poskytované podpory. Výsledky tohoto programu by měly být strategicky provázány s prováděním strategie EU o právech dítěte a využity k utváření budoucích politik;

56. upozorňuje na skutečnost, že místní a regionální orgány v celé Evropě již nasbíraly významné zkušenosti s využíváním pomoci EU při ochraně práv dítěte, a to v partnerství s dalšími subjekty. Výsledky této činnosti by měly být strategicky provázány s prováděním strategie EU o právech dítěte, pravidelně zveřejňovány, diskutovány a využívány jako hodnotné vstupní informace při aktualizaci příslušných politik;

57. vyzývá Komisi, aby zlepšila komunikaci a informování v oblasti stávajících programů podpory a financování, jež mají

k dispozici místní a regionální orgány, a stanovila možnosti podpory iniciativ souvisejících s právy dětí, a to jak těch, které jsou specificky orientované, jako program Daphne III, tak těch, kde jsou práva dětí jednou z více priorit, jako jsou programy přeshraniční spolupráce, rozvoje měst (např. URBACT II) atd. Všechny finanční prostředky dostupné v rámci různých kapitol rozpočtu EU a v různých oblastech by měly být jednoznačnější a mělo by se o nich účinněji komunikovat, aby se zamezilo duplikaci, a tak se zvýšila účinnost prováděných opatření.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO